

Un Dumnezeu drept și plin de iubire (Osea)

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Osea 7:11,12; 10:11-13;
Matei 11:28-30; Romani 5:8; 1 Petru 2:24; Osea 14.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Tu dar întoarce-te la Dumnezeul tău, păstrează bunătatea și iubirea și nădăjduiește totdeauna în Dumnezeul tău.” (Osea 12:6)

Gândul central: Osea ne descoperă mai multe despre dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Său îndărătnic.

Pentru a vorbi despre relația lui Dumnezeu cu poporul Său, scriitorii biblici au utilizat metaforele. Prin intermediul unor imagini cunoscute sau familiare, metafora transmite un înțeles profund al unui subiect mai puțin cunoscut. Metafora este un simbol și este utilizată pentru a explica un obiect distinct de ea însăși.

Cele mai întâlnite metafore biblice pentru relația lui Dumnezeu cu poporul Său sunt metaforele soț-soție și părinte-copil. Săptămâna trecută, am studiat metafora soț-soție. Săptămâna aceasta, ne vom ocupa de alte câteva metafore întrebuițate de Osea, dintre care cea mai însemnată este, desigur, metafora părinte-copil.

Osea a apelat la metafore din același motiv pentru care Isus Și-a prezentat învățăturile prin intermediul parabolilor: în primul rând, pentru a explica adevăruri despre Dumnezeu prin lucrurile obișnuite ale vieții; în al doilea rând, pentru a imprima în mintea oamenilor principii spirituale importante care ar putea fi aplicate în viața cotidiană.

1. Ce avertizare este dată în Osea 7:11,12? Ce principii de viață putem desprinde din aceste versete?

Efraim era numele fiului mai mic al lui Iosif, copilul preferat al lui Iacov. Ulterior, numele de Efraim a ajuns să fie purtat de cea mai mare seminție din Regatul de Nord și desemna, uneori, întregul regat, la fel cum s-a întâmplat cu Iuda, nume care desemna Regatul de Sud. În versetele amintite mai sus, Israel este comparat cu o pasăre fără pricepere (compară cu Ieremia 5:21), care este o pradă ușoară pentru plasa vânătorului. În acest context, faptul că Israel conta pe ajutorul altor națiuni era un act de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu.

Dar de ce? Pentru că alianța cu puternicul Imperiu Asirian sau cu ambițiosul Egipt presupunea ca Israel să recunoască supremația zeilor la care se închinau aceste două superputeri (vezi și Isaia 52:4, Plângeri 5:1-6). Solicitarea sprijinului lor însemna, în mod automat, renunțarea la ajutorul oferit de Domnul. Era necesar ca ei să se întoarcă la Domnul, să se pocăiască, să asculte de poruncile Sale și să scoată din mijlocul lor zeii falși. Aceasta era unica lor speranță și nu alianța cu păgânii.

„Însăși poziția Palestinei o expunea la invazii din partea acestor două imperii antice. [...] Marele trofeu pentru care se luptau aceste două imperii puternice era tocmai drumul comercial care făcea legătura între bazinul Nilului și cel al Eufratului. Regatul lui Israel și cel al lui Iuda erau prinse în acest conflict internațional și presate între cei doi rivali. În disperare, lipsit de încredere spirituală în Dumnezeul lui, Israel a apelat în mod nesăbuit mai întâi la primul și apoi la celălalt pentru a primi un sprijin ce nu putea fi decât o capcană pentru bunăstarea lui națională.” – Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 4, p. 908

Este foarte tentant să apelăm la oameni atunci când avem probleme, în loc să-L căutăm pe Domnul. Este adevărat că Domnul poate lucra prin intermediul oamenilor ca răspuns la rugăciunile noastre. Ce măsuri de siguranță putem lua pentru ca, atunci când ajungem în situații disperate și avem nevoie de ajutor, să nu comitem aceeași greșeală ca Israel? Cum putem apela la oameni, dar fără să-I întoarcem spatele Domnului?

2. Ce mesaj transmite Domnul în Osea 10:11-13? Ce înseamnă expresia „să vă plouă mântuire”?

În Osea 10, Efraim, copilul lui Dumnezeu, este asemănat cu o mânăță (sau *juncă*) învățată la jug căreia îi place să treiere ovăzul, pentru că poate mânca din el în timp ce treieră. Astfel, în loc să fie productiv, Israel devine egoist. Când Dumnezeu îl pune la jug pentru a lucra pe câmp așa cum se cuvenea, încep să crească neprihănirea și îndurarea.

În vremurile biblice, jugul era un instrument al slujirii. Animalele tiner de povară învățau treptat să se supună: mai întâi erau învățate cu jugul, apoi să tragă la jug și abia mai târziu puteau fi folosite pentru a trage brazde cu plugul. Dumnezeu intenționa să folosească aceeași metodă cu Israel – avea să pună jugul pe gâtul frumos al lui Efraim ca să-l facă să tragă la plug și să deștelenească ogorul.

În Osea 10:12, profetul arată ce poate deveni Israel prin ascultarea de Cuvântul Domnului. Neprihănirea și dragostea statornică sunt darurile pe care Dumnezeu le-a promis soției Sale la înnoirea legământului (Osea 2:19). Dacă semăna neprihănire, poporul avea să secere îndurare. Avea să fie cruțat de pedeapsa anunțată numai dacă îl căuta pe Domnul și voința Sa. Ușa milei este încă deschisă pentru o eventuală pocăință din partea poporului ales al lui Dumnezeu.

Îndemnul de a semăna neprihănirea se referă la relația dintre oameni; îndemnul de a-L căuta pe Domnul privește relația dintre Dumnezeu și poporul Său. Deștelenirea ogorului reprezintă reforma și reînnoirea spirituală și socială. Domnul va lucra împreună cu poporul Său pentru ca țara să se bucure iarăși de binecuvântări. Urmarea va fi o viață înfloritoare (Osea 14:5-7).

3. Citește invitația pe care ne-o adresează Domnul Hristos de a lua jugul Său – Matei 11:28-30. Cum ne ajută însușirea blândeții și a smereniei Sale să găsim odihnă pentru sufletele noastre?

---

4. Cu ce este comparată purtarea Domnului cu Israel? Osea 11:1,3

Osea arată că Domnul S-a purtat cu Israel cu duioșia unui părinte. Așa cum un părinte îl învață pe copilul lui cum să meargă, îndrumându-l cu delicatețe și cu răbdare, ținându-l de mânuțe ca să nu cadă, tot la fel Domnul a avut grijă de Israel încă de la început. În inima cărții lui Osea găsim chipul iubitor și iertător al lui Dumnezeu. Chiar și atunci când dă o pedeapsă, El este plin de compasiune. Mânia lui poate fi înfricoșătoare, dar îndurarea Sa întrece capacitatea noastră de a o înțelege.

5. Care este ideea din următoarele texte? Deuteronomul 8:5, Proverbele 13:24, Evrei 12:6 și Apocalipsa 3:19. Ce încurajare găsim aici?

Dumnezeu l-a trimis pe Moise la faraon pentru a-i aduce la cunoștință faptul că Israel era fiul Său iubit (Exodul 4:22,23). Toate popoarele de pe pământ, inclusiv Egiptul, erau fiii și fiicele Sale, dar poporul evreu a fost ales ca întâi născut al Său, ca fiu care se bucura de privilegiile speciale. Privilegiile acestea erau însoțite totuși de anumite obligații.

În pustie, Domnul l-a purtat pe poporul Său „cum poartă un om pe fiul său” (Deuteronomul 1:31). În alte ocazii, l-a mustrat „cum mustră un om pe copilul lui” (Deuteronomul 8:5).

„Toți cei care aduc în această lume o slujire sinceră lui Dumnezeu sau oamenilor primesc o instruire pregătitoare în școala întristării. Cu cât este mai mare sarcina încredințată și cu cât este mai înalt serviciul adus, cu atât este mai grea punerea la probă și mai severă disciplinarea.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 151

Nu încapă nicio îndoială că părintele care își iubește copiii îi va disciplina și va face acest lucru întotdeauna spre binele lor. Dacă oamenii greșiți și căzuți fac acest lucru, cu cât mai mult îl va face Dumnezeu ca să avem încredere că ne iubește, chiar și atunci când trecem prin încercări!

Pentru mulți dintre noi, problema nu este că nu am avea încredere în disciplina aplicată de Dumnezeu. Din contră, lupta noastră este să știm cum să interpretăm încercările prin care trecem. Cum putem ști dacă o anumită încercare este într-adevăr o lecție pe care Dumnezeu ne-o dă în „școala întristării” sau dacă este altceva? Pregătește-te să prezinți răspunsul la această întrebare în cadrul Școlii de Sabat.

6. „Ce declară Domnul despre mila și dragostea Sa față de Israel? Osea 11:8,9

Pasajul acesta este ca o fereastră deschisă spre inima lui Dumnezeu: va permite ca acest copil al Său răzvrătit să fie omorât cu pietre, așa cum cerea Legea (Deuteronomul 21:18-21; vezi și Geneza 19:17-23)?

Avem aici o perspectivă uimitoare asupra suferinței pe care a îndurat-o Dumnezeu din cauza păcatului omului și asupra dorinței Sale de a ne mântui. Pentru păcatul său, Israel merita să fie distrus complet, dar Domnul, în mila și îndurarea Sa, îl iubește mai departe și face totul ca el să se pocăiască.

Pe vremea lui Avraam, în Valea Iordanului, la sud-est de Marea Moartă, existau cinci cetăți (Geneza 14:8) cunoscute sub numele de „cetățile din câmpie”: Sodoma, Gomora, Adma, Ţeboim și Ţoar. Dintre acestea cinci, numai Ţoarul nu a fost distrus. Numele celorlalte patru au devenit proverbiale pentru distrugerea completă pe care au suferit-o din cauza nelegiuirii lor și a refuzului de a se pocăi (Deuteronomul 29:23). La aceste cetăți se referă Osea în versetele de mai sus.

Osea 11 ne arată că Dumnezeu nu Se poartă ca omul păcătos. El nu lasă ca mânia să Îi controleze deciziile. Dragostea Sa caută să-i aducă poporului Său vindecare, sănătate și restaurare. Scopul disciplinei divine este corecția, îndreptarea și reconcilierea, nu distrugerea și răzbunarea. Mulți oameni, chiar creștini declarați, nu înțeleg acest aspect al caracterului lui Dumnezeu și Îl consideră răzbunător, furios, gata să caute greșeli pentru a-i pedepsi pentru păcatele lor. Ba mai mult, unii cred că îi va arde în iad pe cei răi toată veșnicia. Totuși Osea ne prezintă aici o altă imagine despre Dumnezeu.

7. Citește Romani 5:8, 1 Petru 2:24 și Galateni 3:13. Ce ne spun aceste versete (în plus față de Osea) despre dragostea lui Dumnezeu pentru noi, oamenii?

- 8. Unii cercetători considerau că Dumnezeu descoperit în Vechiul Testament era aspru și necruțător, în opoziție totală cu Isus, Cel descoperit în Noul Testament. De ce este greșită această concluzie? Cum ne ajută mesajul din Osea 14 să demonstrăm că această concluzie este greșită? Ce ne descoperă acest capitol despre caracterul lui Dumnezeu și despre dragostea pentru poporul Său?**

Ultimul capitol din Osea este punctul culminant al mesajului proclamat de profet. Osea reia aici făgăduința că mântuirea lui Dumnezeu va avea ultimul cuvânt. La începutul capitolului, el îi cheamă din nou pe israeliți să se lase de nelegiuire și să se întoarcă la Dumnezeu. În îndemnul său, profetul le arată practic ce cuvinte ar trebui să rostească atunci când vin înaintea Domnului. Ei ar fi trebuit să Îl roage pe Dumnezeu să îndeparteze de la ei vinovăția nelegiurii. De asemenea, el le recomandă să renunțe la dependența de alte națiuni și să înlăture idolatria în întregime. În vremurile biblice, nimeni nu trebuia să se înfățișeze înaintea Domnului cu mâna goală (Exodul 23:15). Poporul este îndemnat să nu aducă animale ca jertfă, ci cuvinte de căință reală ca dar de mulțumire.

Apoi, după această mărturisire a regretului, Dumnezeu avea să le răspundă cu o serie de făgăduințe. Cea mai notabilă dintre ele este cea cu privire la vindecarea rănilor lor. Relația lui Dumnezeu cu Israel este asemănată cu roua, singura sursă de umiditate pentru flori și pomi pe tot parcursul verii lungi și uscate din Palestina. Și este asemănată cu măslinul, un pom deosebit de prețios, un fel de rege al pomilor fructiferi. Frunzișul lui oferă umbră și răcoare, iar uleiul este folosit drept aliment, loțiune pentru piele și combustibil pentru candelă. Cedrul falnic din Liban este cel mai util dintre arborii de talie înaltă din ținuturile biblice. Lemnul lui, foarte apreciat, era utilizat la construirea templelor și a palatelor regale (1 Împărați 6:9,10). Din rădăcinile răsădite de Dumnezeu aveau să iasă plante tinere care să aducă atât de multe roade, încât Israel avea să ajungă ca o grădină plină de binecuvântări pentru întreaga lume.

Citește ultimul verset din capitolul 14. Ce condiții erau necesare pentru împlinirea acestor făgăduințe? De ce trebuie să îndeplinim aceste condiții și noi, astăzi, ca adventiști de ziua a șaptea?

Compară următoarele două citate cu mesajul prezentat în Osea 7-14.
 „Prin natură, prin ceremonii și simboluri, prin patriarhi și profeți, Dumnezeu vorbise lumii. Trebuia ca învățăturile să le fie date oamenilor în limbaj omenesc. [...] Principiile guvernării lui Dumnezeu și Planul de Mântuire trebuiau să fie clar lămurite. Învățăturile Vechiului Testament trebuiau să fie în întregime prezentate în fața oamenilor.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 34

„De-a lungul anilor lungi și întunecați, când conducător după conducător s-a ridicat sfidând cu îndrăzneală Cerul și l-a condus pe Israel din ce în ce mai adânc în idolatrie, Dumnezeu a trimis solie după solie către poporul Său care se abătuse. Prin prorocii Săi, i-a dat toate ocaziile să oprească valul de apostazie și să se întoarcă la El. [...] Niciodată împărăția lui Israel n-a fost lăsată fără mărturia nobilă a puterii extraordinare a lui Dumnezeu de a salva din păcat. Chiar și în ceasurile cele mai sumbre, unii aveau să-I rămână credincioși Conducătorului lor divin și, în mijlocul idolatriei, aveau să trăiască fără pată înaintea unui Dumnezeu sfânt. Acești credincioși erau socotiți ca făcând parte din rămășița evlavioasă prin care planul cel veșnic al lui Iehova avea să fie, în cele din urmă, adus la îndeplinire.” – Idem, *Profeți și regi*, p. 108

Întrebări pentru discuție

1. S-a afirmat că, prin viața și slujirea lui Osea, cuvântul lui Dumnezeu pentru Israel „s-a făcut trup”, într-un anumit sens, desigur. De ce este această „întrupare” o mică reflectare a marelui adevăr al întrupării Domnului Isus? (Vezi Ioan 1:14.)
2. Îndepărtarea lui Israel de Dumnezeu nu s-a produs peste noapte, ci în urma unui proces gradat. Pregătește-te să le împărtășești membrilor grupei câteva lucruri practice pe care le putem face pentru a rămâne credincioși principiilor eterne ale lui Dumnezeu în această lume aflată mereu în schimbare.
3. Unii oameni sunt de părere că vestea bună despre dragostea și mântuirea lui Dumnezeu este prezentată clar numai în Noul Testament, nu și în Vechiul Testament. De ce este greșită ideea aceasta?
4. Prezintă răspunsul pregătit la întrebarea de la finalul secțiunii de marți.
5. Vechiul Testament este Biblia pe care o citeau Isus Hristos și apostolul Pavel. Identifică citatele din cartea lui Osea care apar în Noul Testament, în Matei 9:13 și Romani 9:25,26. Cum au utilizat Isus și Pavel mesajul „evangeliei” lui Osea pentru a proclama adevărul Domnului?